

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

H/14602. számú

országgyűlési határozati javaslat

**a Magyar Köztársaságnak az Európai Unió tagállamai közötti
kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményhez és az egyezmény
kiegészítő jegyzőkönyvéhez történő csatlakozásáról**

**Előadó: Dr. Petrétai József
igazságügy-miniszter**

Budapest, 2005. február

Az Országgyűlés**.../2005. (....) OGY határozata****a Magyar Köztársaságnak az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményhez és az egyezmény kiegészítő jegyzőkönyvéhez történő csatlakozásáról**

Az Országgyűlés

1. úgy határoz, hogy a Magyar Köztársaság csatlakozik az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményhez és az egyezmény kiegészítő jegyzőkönyvéhez;
2. felkéri a Magyar Köztársaság elnökét, hogy a csatlakozási okiratot aláírásával és pecsétjével ellátva adja ki;
3. felhatalmazza a külügyminisztert, hogy az Európai Unió Tanácsának főtítkáránál helyezze letétbe a Magyar Köztársaság csatlakozási okiratát;
4. egyetért azzal, hogy a Magyar Köztársaság a csatlakozásról szóló okiratának letétbe helyezésekor az alábbi nyilatkozatokat tegye:

A Magyar Köztársaság nyilatkozatai az egyezményhez:

Az egyezmény 3. cikk (1) bekezdéséhez: az e cikk szerinti megkereséseket a legfőbb ügyész fogadja és terjeszti elő.

Az egyezmény 6. cikk (5) és (6) bekezdéséhez: az e cikk szerinti megkereséseket a központi hatóság fogadja és terjeszti elő. Központi hatóság a legfőbb ügyész és az Igazságügyi Minisztérium.

Az egyezmény 6. cikk (8) bekezdéséhez:

A fogva tartott személyek ideiglenes átadása iránti kérelmeket az Igazságügyi Minisztérium fogadja és terjeszti elő.

Az elítélésekről szóló tájékoztatás iránti megkereséseket a legfőbb ügyész fogadja és terjeszti elő.

A 10. cikk (9) bekezdéséhez:

A terhelt zártcélú távközlő hálózat útján történő meghallgatására csak az erre vonatkozó kifejezett írásbeli hozzájárulása alapján kerülhet sor.

A 18., 19. és 20. cikkhez:

Az e cikkek szerinti megkereséseket a legfőbb ügyész fogadja és terjeszti elő. A 20. cikk (4) bekezdése szerinti, 24 órán át elérhető kapcsolattartó pont a NEBEK (Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ).

INDOKOLÁS

Az Európai Unió tagállamai a határon átnyúló bűnözés elleni hatékonyabb fellépés elősegítése, a büntetőügyekben történő együttműködés eredményesebbé, gyorsabbá és főként egyszerűbbé tétele érdekében 2000. május 29-én elfogadták az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményt (a továbbiakban: egyezmény), majd 2001. október 16-án az egyezmény kiegészítő jegyzőkönyvét (a továbbiakban: jegyzőkönyv). Az egyezmény új szabályozási elveket és új együttműködési formákat vezet be, részletesen szabályozva az egyes jogsegélyformákat, az azokhoz kapcsolódó megkeresések alaki és tartalmi kellékeit.

Az egyezmény célja, hogy az 1959. április 20-án aláírt, kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezményt (Magyarországon kihirdette: 1994. évi XIX. tv.), és a hatályban lévő egyéb, vonatkozó egyezményeket kiegészítse.

Az egyezmény rendelkezéseinek alkalmazásáról az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény III. Fejezete rendelkezik, amely az egyezményt a Magyar Köztársaságban kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

Az egyezmény kiegészítő jegyzőkönyve a *bankszámlákkal kapcsolatos információk*, valamint a bankszámlaforgalommal kapcsolatos adatoknak a bűnügyi együttműködés keretében történő megküldését rendezi. A Be. 178/A. §-ának (1) bekezdése lehetővé teszi ilyen tárgyú megkeresések teljesítését. A jegyzőkönyvben foglalt intézkedések alkalmazása tehát nem teszi szükségessé sem a magyar jogi szabályozás módosítását, sem ezzel kapcsolatos külön rendelkezést.

Az egyezmény 28. cikk (1) bekezdése szerint az egyezmény csatlakozásra nyitva áll minden olyan állam számára, amely az Európai Unió tagjává válik. A jegyzőkönyv 14. cikk (1) bekezdése szerint a jegyzőkönyvhöz minden olyan állam csatlakozhat, amely az Európai Unió tagállama, és amely csatlakozik a 2000. évi kölcsönös jogsegélyegyezményhez.

Az egyezmény és a jegyzőkönyv akkor lép hatályba, amikor 8 olyan tagállam megerősíti, amely a létrehozásáról szóló tanácsi aktus elfogadásának időpontjában (2000. május 29., illetve 2001. június 16.) az Európai Unió tagállama volt. Az egyezmény és a jegyzőkönyv még nem lépett hatályba.

Tekintettel arra, hogy jelen egyezmény és jegyzőkönyv az állampolgárok jogait és kötelezettségeit érinti, a csatlakozásról az Országgyűlésnek kell határoznia, és a hatálybalépés időpontjának ismeretében törvénnyel kell majd kihirdetni. Az egyezmény és a jegyzőkönyv által lehetővé tett fenntartások, illetve nyilatkozatok megtételére a csatlakozáskor van lehetőség.

EGYEZMÉNY

a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről

Ennek az egyezménynek A MAGAS SZERZŐDŐ FELEI, az Európai Unió tagállamai,

HIVATKOZÁSSAL a Tanács jogi aktusára, amely létrehozta az Európai Unió tagállamai közötti egyezményt a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy javítsák az Európai Unió tagállamai között a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködést az egyéni szabadság védelmét biztosító rendelkezések sérelme nélkül,

RÁMUTATVA a tagállamok közös érdekére annak biztosításában, hogy a tagállamok közötti kölcsönös jogsegély gyorsan és eredményesen, a tagállamok nemzeti jogának alapelveivel összeegyeztethetően, valamint az egyéni szabadságjogoknak és az 1950. november 4-én, Rómában aláírt Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény alapelveinek tiszteletben tartásával valósuljon meg,

KINYILVÁNÍTVÁ bizalmukat saját jogrendszereik szervezeti felépítése és működése, valamint a tagállamok azon képességének a vonatkozásában, hogy szavatolni tudják tisztességes bírósági eljárások lefolytatását,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy az 1959. április 20-án aláírt kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezményt és a hatályban lévő egyéb vonatkozó egyezményeket kiegészítik az Európai Unió egyezményével,

ELISMERVE, hogy ezeknek az egyezményeknek a rendelkezései az ezen egyezményben nem szabályozott minden kérdés vonatkozásában hatályosak maradnak,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a tagállamok, az arányosság elvének további alkalmazása mellett, nagy jelentőséget tulajdonítanak az igazságügyi együttműködés megerősítésének,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy ez az egyezmény a kölcsönös bűnügyi jogsegélyt az 1959. április 20-i egyezmény elvei alapján szabályozza,

MIVEL ennek az egyezménynek a 20. cikke a távközlés lehallgatására vonatkozó egyes speciális eseteket érinti anélkül, hogy hatással lenne az egyezmény hatályán kívül eső egyéb ilyen esetekre,

MIVEL az ezen egyezményben nem szabályozott esetekben a nemzetközi jog általános alapelvei alkalmazandók,

ELISMERVE azt a tényt, hogy ez az egyezmény nem érinti a közrend fenntartása és a belső biztonság megóvása vonatkozásában a tagállamok hatáskörét, és hogy minden tagállamnak saját magának kell meghatároznia az Európai Unióról szóló szerződés 33. cikkének rendelkezései szerint azokat a feltételeket, amelyek alkalmazásával a közrendet fenn kívánja tartani és a belső biztonságot meg kívánja óvni,

MEGÁLLAPODTAK A KÖVETKEZŐ RENDELKEZÉSEKBEN:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az egyéb kölcsönös jogsegélyegyezményekhez való viszony

(1) Ennek az egyezménynek a célja az alábbi egyezmények rendelkezéseinek kiegészítése és azok alkalmazásának a megkönnyítése a tagállamok között:

- a) az 1959. április 20-i Európai egyezmény a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről, a továbbiakban „Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény”,
- b) az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 1978. március 17-i kiegészítő jegyzőkönyve,
- c) az 1985. június 14-i, a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló 1990. június 19-i egyezmény (a továbbiakban „Schengeni Végrehajtási Egyezmény”) kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó azon rendelkezései, amelyeket a 2. cikk (2) bekezdésének rendelkezései nem helyeznek hatályon kívül,
- d) a Belga Királyság, a Luxemburgi Nagyhercegség és a Holland Királyság között 1962. június 27-én kötött, az 1974. május 11-i jegyzőkönyvvel módosított kiadatási és kölcsönös bűnügyi jogsegélyszerződés (a továbbiakban „Benelux Szerződés”) (2) fejezete a Benelux Gazdasági Unió tagállamai közötti kapcsolatok keretében.

(2) Ez az egyezmény nem érinti sem azon kedvezőbb rendelkezések alkalmazását, amelyeket a tagállamok között megkötött kétoldalú vagy többoldalú megállapodások tartalmaznak, sem pedig — amint erről az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 26. cikkének (4) bekezdése rendelkezik — a bűnügyi jogsegély tárgyában kötött azon megegyezéseket, amelyek egységes jogszabály vagy egy olyan különleges rendszer alapján jöttek létre, amely jogsegély-intézkedéseknek a tagállamok saját területén való kölcsönös alkalmazásáról rendelkezik.

2. cikk

A schengeni vívmányokkal összefüggő rendelkezések

(1) A 3., 5., 6., 7., 12. és 23. cikk rendelkezései, valamint — abban a mértékben, amennyire a 12. cikk tekintetében jelentőséggel bírnak — a 15. és 16. cikk rendelkezései, továbbá — abban a mértékben, amennyire az előzőekben említett cikkek tekintetében jelentőséggel bírnak — az 1. cikk rendelkezései olyan intézkedéseket tartalmaznak, amelyek az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között ez utóbbi két államnak a schengeni vívmányok¹ végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás A. mellékletében említett rendelkezéseket módosítják vagy azokra építenek.

(2) A Schengeni Végrehajtási Egyezmény 49. cikke a) pontjának, valamint 52., 53. és 73. cikkének rendelkezései hatályukat veszítik.

3. cikk

Eljárások, amelyek esetében szintén nyújtanak kölcsönös jogsegélyt

(1) Kölcsönös jogsegélyt nyújtanak a közigazgatási hatóságok által olyan cselekmények miatt indított eljárások során is, amely cselekmények a megkereső vagy a megkeresett vagy mindkét tagállam nemzeti joga szerint szabálysértésként büntetendők, ha a közigazgatási hatóság határozata ellen egy büntetőügyekben is illetékes bírósághoz lehet fordulni.

(2) Kölcsönös jogsegélyt nyújtanak a büntetőeljárásokban és az (1) bekezdésben említett azon eljárásokban is, amelyek olyan bűncselekmények vagy szabálysértések miatt indultak, amelyért a megkereső tagállamban jogi személy vonható felelősségre.

4. cikk

A kölcsönös jogsegély iránti megkeresés teljesítésének alaki követelményei és eljárásai

(1) Azokban az esetekben, amelyekben jogsegélyt nyújtanak, a megkeresett tagállam betartja a megkereső tagállam által kifejezetten megadott alaki követelményeket és eljárásokat, amennyiben ez az egyezmény másként nem rendelkezik és amennyiben a megadott alaki követelmények és eljárások nem ellentétesek a megkeresett tagállam jogának alapelveivel.

(2) A megkeresett tagállam a jogsegély iránti megkeresést a lehető legrövidebb időn belül teljesíti, a megkereső tagállam által megadott eljárási és egyéb határidők lehető legnagyobb mértékű figyelembevételével. A megkereső tagállam indokolja az általa meghatározott határidőket.

¹ HL L 176. szám, 1999.07.10., 36.o.

(3) Abban az esetben, ha a megkeresést nem vagy nem teljes mértékben lehet teljesíteni a megkereső tagállam elvárásainak megfelelő módon, a megkeresett tagállam illetékes hatóságai kötelesek erről haladéktalanul tájékoztatni a megkeresett tagállam illetékes hatóságait, és egyúttal közlik azokat a feltételeket, amelyekkel a megkeresést teljesíteni lehetne. A megkereső és a megkeresett tagállam illetékes hatóságai később is megállapodhatnak a megkeresés tárgyában való további intézkedések megtételéről, amelyeket adott esetben a fent említett feltételek betartásától tesznek függővé.

(4) Abban az esetben, ha előre látható, hogy a megkereső tagállam által a megkeresés teljesítésére meghatározott határidő nem tartható, és ha a (2) bekezdés második mondatában említett indokolás kifejezetten arra utal, hogy minden késedelem súlyosan hátráltatná a megkereső tagállamban folyamatban lévő eljárást, a megkeresett tagállam hatóságai haladéktalanul jelzik a megkeresés teljesítéséhez előreláthatólag szükséges időtartamot. A megkereső tagállam hatóságai haladéktalanul közlik, hogy ilyen körülmények között is fenntartják-e a megkeresést. A megkereső és a megkeresett tagállam hatóságai ezután megállapodhatnak a megkeresés teljesítésének további menetéről.

5. cikk

Az eljárási iratok megküldése és kézbesítése

(1) Minden tagállam közvetlenül, postai úton küldi meg az eljárási iratokat olyan személyek számára, akik egy másik tagállam területén tartózkodnak .

(2) Az eljárási iratokat csak abban az esetben lehet a megkeresett tagállam illetékes hatóságain keresztül továbbítani, ha:

- a) a címzett címe ismeretlen, arról csak bizonytalan információk állnak rendelkezésre; vagy
- b) a megkereső tagállam vonatkozó eljárási szabályai az iratoknak a címzett részére történt kézbesítésének olyan bizonyítékát követelik meg, amely postai úton való továbbítás esetén nem szerezhető be; vagy
- c) az irat postai úton történő kézbesítése nem volt lehetséges; vagy
- d) a megkereső tagállam alapos okkal feltételezheti, hogy a postai úton való kézbesítés nem vezet eredményre vagy nem megfelelő.

(3) Ha okkal feltételezhető, hogy a címzett nem érti azt a nyelvet, amelyen az irat készült, akkor az iratot — vagy legalább annak lényeges tartalmát — le kell fordítani annak a tagállamnak a nyelvére vagy nyelveinek egyikére, amelynek területén a címzett tartózkodik. Abban az esetben, ha a kérdéses iratot kibocsátó hatóság előtt ismert, hogy az irat címzettje csak valamilyen más nyelven ért, az iratot — vagy legalább annak lényeges tartalmát — erre a másik nyelvre kell lefordítani.

(4) Minden eljárási irathoz mellékelni kell egy tájékoztatót, amelyből kitűnik, hogy a címzett az irattal kapcsolatos jogairól és kötelezettségeiről a kiállító hatóságtól vagy ezen tagállam egy másik hatóságától kaphat felvilágosítást. A (3) bekezdés rendelkezéseit erre a tájékoztatóra is alkalmazni kell.

(5) E cikk rendelkezései nem érintik az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 8., 9. és 12. cikkének, illetve a Benelux Szerződés 32., 34. és 35. cikkének az alkalmazását.

6. cikk

A jogsegély iránti megkeresések megküldése

(1) A jogsegély iránti megkeresés előterjesztése és a 7. cikk rendelkezései szerinti megkeresés nélküli információcsere írásban vagy valamely olyan eszköz útján történik, amely lehetővé teszi olyan írásos változat készítését, amelynek hitelességét a címzett tagállam meg tudja állapítani. A jogsegély iránti megkereséseket az azok teljesítésére és előterjesztésére területileg illetékes igazságügyi hatóságok egymás között közvetlenül küldik meg, és az azokra adott válaszokat ugyanilyen módon küldik vissza, amennyiben ez a cikk másként nem rendelkezik.

Bármely tagállam feljelentése, amelyet — az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 21. cikke, és a Benelux Szerződés 42. cikke értelemben — egy másik tagállam bírósága előtti büntetőeljárás céljából tesz, az illetékes igazságügyi hatóságok közötti közvetlen közlés tárgyát képezheti.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti azt a lehetőséget, hogy a megkeresések megküldése vagy visszaküldése különleges esetekben

- a) egy tagállam központi hatósága és egy másik tagállam központi hatósága között; vagy
- b) egy tagállam igazságügyi hatósága és egy másik tagállam központi hatósága között

történjen.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései ellenére az Egyesült Királyság és Írország a 27. cikk (2) bekezdése szerinti értesítés megküldésekor kijelentheti, hogy a nyilatkozatban meghatározottak szerint a neki megküldött megkereséseket vagy közléseket központi hatóságán keresztül kell továbbítani. Ezek a tagállamok abból a célból, hogy az (1) bekezdés rendelkezéseinek hatályát erősítsék, egy további nyilatkozat megtételével bármikor korlátozhatják ilyen nyilatkozatuk hatályát. Ilyen módon kell eljárniuk, amikor a Schengeni Végrehajtási Egyezmény kölcsönös jogsegélyre vonatkozó rendelkezéseit számukra hatályba léptetik.

A fent említett nyilatkozatok vonatkozásában bármely tagállam alkalmazhatja a viszonzosság elvét.

(4) Sürgős esetekben bármely kölcsönös jogsegély iránti megkeresés a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrségi Szervezet (Interpol) vagy az Európai Unióról szóló szerződés értelmében elfogadott rendelkezések szerint illetékes más szerv útján is előterjeszhető.

(5) Ha a 12., 13. vagy 14. cikk szerinti megkeresések esetében az illetékes hatóság az egyik tagállamban egy igazságügyi hatóság vagy központi hatóság, a másik tagállamban pedig egy rendőrhatalóság vagy vámhatóság, a megkeresések és az azokra adott válaszok ezen hatóságok között közvetlenül is továbbíthatók. Az ilyen kapcsolattartásra a (4) bekezdést kell alkalmazni.

(6) Ha a kölcsönös jogsegély iránti megkeresések a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárásokra vonatkoznak és az illetékes hatóság az egyik tagállamban egy igazságügyi hatóság vagy központi hatóság, a másik tagállamban pedig egy közigazgatási hatóság, a megkereséseket és az azokra adott válaszokat közvetlenül ezek között a hatóságok között is lehet továbbítani.

(7) A 27. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerinti értesítések megküldésekor bármely tagállam tehet olyan nyilatkozatot, hogy e cikk (5) bekezdésének első mondata vagy (6) bekezdése vagy mindkettő rendelkezéseinek az alkalmazását nem tekinti magára nézve kötelezőnek, illetve ezeket a rendelkezéseket csak bizonyos, általa külön meghatározandó feltételek között alkalmazza. Az ilyen nyilatkozat bármikor visszavonható vagy módosítható.

(8) A következő megkereséseket vagy értesítéseket a tagállamok központi hatóságain keresztül kell továbbítani:

- a) az ezen egyezmény 9. cikke, az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 11. cikke és a Benelux Szerződés 33. cikke szerinti, a fogva tartott személyek ideiglenes átadására vagy átszállítására irányuló megkereséseket;
- b) az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 22. cikke és a Benelux Szerződés 43. cikke szerinti elítélésekről szóló tájékoztatásokat. Az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény kiegészítő jegyzőkönyvének 4. cikkében említett ítéletekről és intézkedésekről készített másolatok megküldésére irányuló megkereséseket az illetékes hatóságok számára közvetlenül is meg lehet küldeni.

7. cikk

Megkeresés nélküli információcsere

(1) Nemzeti joguk keretei között a tagállamok illetékes hatóságai erre irányuló megkeresés nélkül is folytathatnak információcserét olyan bűncselekmények és a 3. cikk (1) bekezdésében említett szabálysértések vonatkozásában, amelyek büntetése vagy az ügyükben való eljárás az információ szolgáltatásának időpontjában az információt átvevő hatóság illetékességébe tartozik.

- (2) Az információt továbbító hatóság nemzeti jogának megfelelően meghatározhatja azokat a feltételeket, amelyeket az információkat átvevő hatóságnak az információk felhasználásánál figyelembe kell vennie.
- (3) Ezeket a feltételeket az információt átvevő hatóság köteles betartani.

II. CÍM

A KÖLCSÖNÖS JOGSEGÉLY EGYES KÜLÖNLEGES FORMÁIRA VONATKOZÓ MEGKERESÉSEK

8. cikk

Visszaszolgáltatás

(1) A megkeresett tagállam — a megkereső tagállam kérelmére és jóhiszemű harmadik személyek jogainak a sérelme nélkül — a bűncselekmény útján megszerzett tárgyakat a megkereső tagállam rendelkezésére bocsáthatja abból a célból, hogy azokat a jogos tulajdonosnak visszaszolgáltassák.

(2) Az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 3. és 6. cikke, valamint a Benelux Szerződés 24. cikkének (2) bekezdése és 29. cikke alkalmazásakor a megkeresett tagállam a megkereső tagállam számára történő átadást megelőzően vagy azt követően lemondhat az ilyen tárgyak visszaküldéséről, ha ezáltal a tárgyaknak a jogos tulajdonos számára történő visszaszolgáltatását megkönnyíti. Ez jóhiszemű harmadik személyek jogait nem sértheti.

(3) Ha a megkeresett tagállam a megkereső tagállam számára történő átadást megelőzően mond le a tárgyak visszaküldéséről, ezen tárgyakra vonatkozóan nem gyakorolhat zálogjogot, illetve semmilyen más adó- vagy vámjogi előíráson alapuló megtérítésre vonatkozó igényt nem érvényesíthet.

A (2) bekezdés szerinti lemondás nem érinti a megkeresett tagállam jogát arra vonatkozóan, hogy a jogos tulajdonostól adót vagy vámot szedjen be.

9. cikk

Fogva tartott személyek ideiglenes átadása nyomozati célból

(1) Ha egy tagállam olyan nyomozati cselekmény miatti megkeresést terjesztett elő, amelynél a területén fogva tartott személy jelenléte szükséges, akkor ezt a személyt — amennyiben az érintett tagállamok illetékes hatóságai egy erre irányuló megállapodást hoztak létre — ideiglenesen annak a tagállamnak a területére szállíthatják át, ahol a nyomozást le kell folytatni.

- (2) A megállapodásnak tartalmaznia kell az érintett személy ideiglenes átadásával kapcsolatos szabályokat, valamint azt a határidőt, amikor az érintett személyt vissza kell szállítani a megkereső tagállam területére.
- (3) Ha az átadáshoz az érintett személy hozzájárulása szükséges, a hozzájáruló nyilatkozatot vagy annak másolatát haladéktalanul továbbítják a megkeresett tagállamnak.
- (4) A megkeresett tagállam területén töltött fogvatartást be kell számítani abba a fogvatartási időtartamba, amelyet az érintett személy a megkereső tagállam területén tölt vagy tölteni fog.
- (5) Az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 11. cikkének (2) és (3) bekezdését, 12. és 20. cikkét e cikk rendelkezései vonatkozásában értelemszerűen alkalmazni kell.
- (6) A 27. cikk (2) bekezdése szerinti értesítés megküldésekor bármely tagállam olyan nyilatkozatot tehet, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett megállapodás megkötését megelőzően, általános érvénnyel vagy a nyilatkozatban meghatározott egyes feltételek esetén, megköveteli az e cikk (3) bekezdésében említett hozzájáruló nyilatkozatot.

10. cikk

Videokonferencia útján történő kihallgatás vagy meghallgatás

- (1) Ha valamely tagállam területén tartózkodó személyt egy másik tagállam igazságügyi hatóságai tanúként vagy szakértőként kívánnak kihallgatni vagy meghallgatni, és a területén az érintett személy személyes megjelenése kihallgatás vagy meghallgatás céljából nem célszerű vagy nem lehetséges, a másik tagállam kérheti, hogy a kihallgatás vagy meghallgatás videokonferencia útján, a (2)–(8) bekezdés rendelkezései szerint történjen.
- (2) A megkeresett tagállam engedélyezi a videokonferencia útján történő kihallgatást vagy meghallgatást, ha a videokonferencia alkalmazása nem ellentétes jogának alapelveivel, és ha rendelkezésére állnak a kihallgatás vagy meghallgatás ily módon történő lefolytatásához szükséges technikai eszközök. Ha a megkeresett tagállamnak nem állnak rendelkezésére a kihallgatás vagy meghallgatás videokonferencia útján történő lefolytatásához szükséges technikai eszközök, azokat kölcsönös megállapodás alapján a megkereső tagállam rendelkezésére bocsáthatja.
- (3) A videokonferencia útján történő kihallgatás vagy meghallgatás lefolytatására irányuló megkeresésnek az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 14. cikkében és a Benelux Szerződés 37. cikkében előírt információkon túlmenően tartalmaznia kell azt az okot is, amely miatt nem célszerű vagy lehetséges a tanú vagy szakértő személyes megjelenése, valamint az igazságügyi hatóság megnevezését és a kihallgatást vagy meghallgatást végző személyek nevét.

(4) A megkeresett tagállam igazságügyi hatósága az érintett személyt a belső joga által előírt formában idézi.

(5) A videokonferencia útján történő kihallgatást vagy meghallgatást az alábbi szabályok alkalmazásával kell végezni:

- a) a megkeresett tagállam igazságügyi hatósága egy képviselőjének — szükség esetén a hatóságot segítő tolmáccsal együtt — jelen kell lennie a kihallgatás vagy meghallgatás során, és felel a kihallgatni vagy meghallgatni kívánt személy személyazonosságának a megállapításáért, valamint a megkeresett tagállam jogrendszere alapelveinek betartásáért. Abban az esetben, ha a megkeresett tagállam igazságügyi hatóságának a képviselője úgy ítéli meg, hogy a kihallgatás vagy meghallgatás folyamán a megkeresett tagállam jogrendszerének alapelvei sérülnek, azonnal megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a kihallgatás vagy meghallgatás ezeknek az alapelveknek a betartásával folytatódjon;
- b) adott esetben a megkeresett és a megkereső tagállam illetékes hatóságai megállapodnak a kihallgatni vagy meghallgatni kívánt személy védelmét szolgáló intézkedésekről;
- c) a kihallgatást vagy meghallgatást a megkereső tagállam belső joga szerint és közvetlenül a megkereső tagállam igazságügyi hatósága által, vagy annak irányításával kell lefolytatni;
- d) a megkeresett tagállam a megkereső tagállam vagy a kihallgatni vagy meghallgatni kívánt személy kérelmére gondoskodik arról, hogy szükség esetén a kihallgatni vagy meghallgatni kívánt személynek tolmács álljon a rendelkezésére;
- e) a kihallgatni vagy meghallgatni kívánt személy hivatkozhat a vallomás megtagadásának jogára, amelyet akár a megkeresett, akár a megkereső tagállam joga biztosít számára.

(6) Az érintett személyek védelmével kapcsolatos intézkedések sérelme nélkül a megkeresett tagállam igazságügyi hatósága a kihallgatás vagy meghallgatás lefolytatását követően a kihallgatásról vagy meghallgatásról jegyzőkönyvet vesz fel, amelyben feltünteti a kihallgatás vagy meghallgatás időpontját és helyét, a kihallgatott vagy meghallgatott személy személyi adatait, a megkeresett tagállamban a kihallgatáson vagy meghallgatáson részt vevő egyéb személyek személyi adatait és a kihallgatás vagy meghallgatás során ellátott feladatait, az esetleges eskütelekkel kapcsolatos információkat, valamint a kihallgatás vagy meghallgatás lefolytatásának technikai feltételeit. Ezt a jegyzőkönyvet a megkeresett tagállam illetékes hatósága továbbítja a megkereső tagállam illetékes hatóságának.

(7) A videokapcsolat létesítésének költségeit, a videokapcsolatnak a megkeresett tagállamban történő fenntartásának költségeit, valamint a tolmácsok díjazásának

költségeit, a tanúk és szakértők számára fizetett költségtérítést, valamint a megkeresett tagállamban történő utazásuk során felmerült költségeket a megkereső tagállam megtéríti a megkeresett tagállamnak, kivéve ha a megkeresett tagállam ezek egészének vagy egy részének a megtérítéséről lemond.

(8) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy amikor területükön személyeket e cikk szerint hallgatnak ki tanúként, illetve hallgatnak meg szakértőként, és ezek a személyek a vallomástételi kötelezettség ellenére megtagadják a tanúvallomást, illetve a szakértői nyilatkozat megtételét, vagy pedig hamis tanúvallomást, illetve hamis nyilatkozatot tesznek, nemzeti joguk ugyanúgy alkalmazásra kerüljön, mintha a kihallgatásra vagy meghallgatásra nemzeti eljárás keretében került volna sor.

(9) A tagállamok azokban az esetekben, amikor szabad mérlegelésük szerint célszerűnek tűnik és saját illetékes igazságügyi hatóságaik ehhez hozzájárulnak, alkalmazhatják e cikk rendelkezéseit vádlottak videokonferencia útján történő kihallgatására is. Ilyen esetben a videokonferencia alkalmazására és a videokonferencia lefolytatásának módjára vonatkozó határozatot az érintett tagállamok közötti megállapodás függvényében, a nemzeti jogukban és a vonatkozó nemzetközi jogi okmányokban, többek között az 1950. évi, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben előírt rendelkezéseknek megfelelően kell meghozni.

A 27. cikk (2) bekezdése szerinti értesítések megküldésekor bármely tagállam olyan nyilatkozatot tehet, hogy az első albekezdés rendelkezéseit nem alkalmazza. Az ilyen nyilatkozat bármikor visszavonható.

A kihallgatást csak a terhelt beleegyezésével szabad lefolytatni. Azokat a szabályokat, amelyek alkalmazása a vádlottak jogainak biztosítása érdekében szükséges lehet, a Tanács fogadja el egy jogilag kötelező erejű okmány formájában.

11. cikk

Tanúk és szakértők telefonkonferencia útján történő kihallgatása vagy meghallgatása

(1) Ha egy személy az egyik tagállam területén tartózkodik és egy másik tagállam igazságügyi hatóságai tanúként vagy szakértőként kívánják kihallgatni vagy meghallgatni, ez utóbbi tagállam — amennyiben nemzeti joga így rendelkezik — megkeresheti azt a tagállamot, amelynek területén az érintett személy tartózkodik, hogy engedélyezze a telefonkonferencia útján történő kihallgatást vagy meghallgatást a (2)—(5) bekezdés rendelkezései szerint.

(2) A telefonkonferencia útján történő kihallgatás vagy meghallgatás csak abban az esetben folytatható le, ha a tanú vagy szakértő ilyen eszköz alkalmazásához hozzájárul.

(3) A megkeresett tagállam engedélyezi a telefonkonferencia útján történő kihallgatást vagy meghallgatást, ha az ilyen eljárás nemzeti jogrendszerének alapelveivel nem ellentétes.

(4) A telefonkonferencia útján történő kihallgatásra vagy meghallgatásra vonatkozó megkeresésnek — az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 14. cikkében és a Benelux Szerződés 37. cikkében előírt információkon túlmenően — tartalmaznia kell az igazságügyi hatóság nevét és a kihallgatást vagy meghallgatást végző személyek nevét, valamint a kihallgatni vagy meghallgatni kívánt tanú vagy szakértő arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy hajlandó részt venni a telefonkonferencia útján történő kihallgatáson vagy meghallgatáson.

(5) A kihallgatás vagy meghallgatás lefolytatásának gyakorlati részleteiről az érintett tagállamok állapodnak meg. Az ilyen megállapodás elfogadásakor a megkeresett tagállam vállalja, hogy:

- a) értesíti az érintett tanút vagy szakértőt a kihallgatás vagy meghallgatás időpontjáról és helyszínéről;
- b) biztosítja a tanú vagy szakértő személyazonosságának a megállapítását;
- c) megbizonyosodik arról, hogy a tanú vagy szakértő hozzájárul-e a telefonkonferencia útján történő kihallgatáshoz vagy meghallgatáshoz.

A megkeresett tagállam hozzájárulását a 10. cikk (5) és (8) bekezdésében előírt vonatkozó rendelkezések részben vagy egészben történő alkalmazásától teheti függővé. Ellentétes értelmű megállapodás hiányában a 10. cikk (7) bekezdésének rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók.

12. cikk

Ellenőrzött szállítások

(1) Minden tagállam kötelezettséget vállal arra, hogy egy másik tagállam megkeresésére a kiadatási bűncselekmények nyomozásának keretében engedélyezi ellenőrzött szállítások alkalmazását területén.

(2) Ellenőrzött szállítások végrehajtására vonatkozó döntést minden egyes esetben a megkeresett tagállam illetékes hatósága saját nemzeti jogára figyelemmel hozza meg.

(3) Ellenőrzött szállításokat a megkeresett tagállam eljárásainak megfelelően kell végezni. A művelet során az intézkedési, irányítási és ellenőrzési hatáskört a megkeresett tagállam illetékes hatóságai gyakorolják.

13. cikk

Közös nyomozócsoportok

(1) Kölcsönös megállapodás alapján két vagy több tagállam illetékes hatóságai közös nyomozócsoportot hozhatnak létre meghatározott célra és korlátozott, de közös megegyezéssel meghosszabbítható időtartamra annak érdekében, hogy a csoportot létrehozó egy vagy több tagállamban bűnügyi nyomozást folytasson. A csoport összetételét a megállapodásban határozzák meg.

Közös nyomozócsoport létrehozására különösen olyan esetekben kerülhet sor, amikor:

- a) bűncselekmények felderítésére irányuló nyomozás során egy tagállamnak bonyolult és nagy ráfordítást igénylő, más tagállamokat is érintő bűnügyi nyomozást kell folytatni;
- b) több tagállam folytat olyan bűncselekmények felderítésére irányuló nyomozást, amelyek körülményei az érintett tagállamok összehangolt és egyeztetett fellépését teszik szükségessé.

Közös nyomozócsoport létrehozását bármely érintett tagállam kérheti. A csoportot az egyik olyan tagállam területén hozzák létre, amelynek a területén a nyomozást előreláthatólag folytatni kell.

(2) A közös nyomozócsoport létrehozására irányuló megkeresésnek az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 14. cikkének és a Benelux Szerződés 37. cikkének vonatkozó rendelkezéseiben említett információkon kívül tartalmaznia kell a csoport összetételére vonatkozó javaslatokat is.

(3) A közös nyomozócsoport tevékenységét a csoportot létrehozó tagállamok területén a következő általános feltételekkel végzi:

- a) a csoport vezetője azon tagállam bűnügyi nyomozásban részt vevő illetékes hatóságának a képviselője, amely tagállamban a csoport tevékenykedik. A csoport vezetője a nemzeti joga alapján őt megillető hatáskör korlátain belül jár el;
- b) a csoport tevékenységét annak a tagállamnak joga szerint végzi, amelyben tevékenykedik. A csoport tagjai feladataikat az a) pontban említett személy vezetésével látják el, figyelembe véve a saját hatóságaik által a csoport létrehozásáról szóló megállapodásban meghatározott feltételeket;
- c) az a tagállam, amelynek területén a csoport tevékenykedik, gondoskodik a csoport munkájának végzéséhez szükséges szervezeti feltételek megteremtéséről.

(4) E cikkben a nyomozócsoport azon tagjainak elnevezése, akik nem a csoport működési helye szerinti tagállamból érkeztek: a csoportba „kiküldött” tagok.

(5) A közös nyomozócsoportba kiküldött tagok jogosultak jelen lenni a csoport működése szerinti tagállam területén foganatosított nyomozati intézkedéseknél. A csoport vezetője ugyanakkor különleges okok alapján, a csoport működése szerinti tagállam jogával összhangban, másképpen is dönthet.

(6) A közös nyomozócsoportba kiküldött tagokat a csoport vezetője — a csoport működése szerint tagállam jogával összhangban — megbízhatja meghatározott nyomozati intézkedések végrehajtásával, ha azt a csoport működési helye szerinti tagállam és a kiküldő tagállam illetékes hatóságai jóváhagyták.

(7) Amikor a közös nyomozócsoportnak a csoportot létrehozó tagállamok egyikében kell nyomozati intézkedéseket foganatosítania, az érintett tagállam által a csoporthoz kiküldött tagok megkereshetik saját illetékes hatóságaikat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket. Ezeknek az intézkedéseknek a megtételét az érintett tagállamban ugyanolyan feltételek szerint mérlegelik, mintha azokat nemzeti nyomozás keretében kérték volna.

(8) Amikor a közös nyomozócsoport a nyomozócsoportban részt nem vevő tagállamtól vagy harmadik államtól igényel segítséget, a csoport működési helye szerinti tagállam illetékes hatósága a vonatkozó nemzetközi megállapodásoknak vagy megegyezéseknek megfelelően jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő a másik érintett állam illetékes hatóságánál.

(9) A közös nyomozócsoport kiküldött tagja, nemzeti jogával összhangban és saját hatáskörének keretein belül, a csoport által végzett bűnügyi nyomozások elősegítése céljából a csoport számára olyan információkat szolgáltatathat, amelyek az őt kiküldő tagállamban állnak rendelkezésre.

(10) A közös nyomozócsoport tagja vagy kiküldött tagja által a csoport tagjaként jogszerűen megszerzett olyan információkat, amelyek egyébként nem hozzáférhetőek az érintett tagállam illetékes hatóságai számára, a közvetkező célokra lehet felhasználni:

- a) azokra a célokra, amelyekre a csoportot létrehozták;
- b) más bűncselekmények felderítése, nyomozása és büntetőeljárás lefolytatása céljából annak a tagállamnak az előzetes hozzájárulásával, amelytől az információt beszerezték. E hozzájárulás megtagadására csak olyan esetekben kerülhet sor, amikor a hozzájárulás megadása veszélyeztetné a bűnügyi nyomozás lefolytatását az érintett tagállamban, vagy olyan esetben, amelyben az érintett tagállam megtagadhatná a kölcsönös jogsegélyt;
- c) a közbiztonság közvetlen és súlyos veszélyeztetésének a megelőzése céljából és a b) pont rendelkezéseinek sérelme nélkül, amennyiben ennek alapján bűnügyi nyomozás indul;
- d) egyéb célok elérésére, amennyiben a csoportot létrehozó tagállamok ebben megállapodtak.

(11) E cikk rendelkezései nem érintik a közös nyomozócsoportok létrehozására vagy működésére vonatkozó egyéb, meglévő rendelkezéseket vagy megegyezéseket.

(12) Addig a mértékig, amíg az érintett tagállamok joga vagy a tagállamok között hatályban lévő nemzetközi megállapodások lehetővé teszik, meg lehet állapodni arról, hogy részt vehessenek a csoport tevékenységében olyan személyek is, akik nem a csoportot létrehozó tagállamok illetékes hatóságainak a képviselői. Ilyen személyek lehetnek például az Európai Unióról szóló szerződés rendelkezései szerint létrehozott szervek tisztviselői. A csoport tagjaira és kiküldött tagjaira e cikk alapján ráruházott jogok ezeket a személyeket nem illetik meg, hacsak a megállapodás kifejezetten másként nem rendelkezik.

14. cikk

Fedett nyomozások

(1) A megkereső és a megkeresett tagállam megállapodhat abban, hogy a bűnügyi nyomozások során egymást fedett vagy hamis személyazonossággal tevékenykedő tisztviselők útján segítik (fedett nyomozás).

(2) A megkeresés teljesítéséről minden egyes esetben a megkeresett tagállam illetékes hatóságai határoznak nemzeti joguk és eljárásjoguk figyelembevételével. A fedett nyomozás időtartamáról, annak pontos feltételeiről és az érintett tisztviselők jogállásáról az érintett tagállamok állapodnak meg nemzeti joguk és eljárásjoguk figyelembevételével.

(3) A fedett nyomozást azon tagállam nemzeti jogának és eljárásainak megfelelően kell végezni, amelynek területén a fedett nyomozást végzik. A résztvevő tagállamok együttműködnek annak érdekében, hogy a fedett nyomozás előkészítését és felügyeletét biztosítsák, és megtegyék a szükséges intézkedéseket a fedett vagy hamis személyazonossággal tevékenykedő tisztviselők biztonsága érdekében.

(4) A 27. cikk (2) bekezdésének a rendelkezései szerinti értesítéskor bármely tagállam tehet olyan nyilatkozatot, hogy ennek a cikknek a rendelkezéseit magára nézve nem tartja kötelezőnek. Az ilyen nyilatkozat bármikor visszavonható.

15. cikk

A tisztviselők büntetőjogi felelőssége

A 12., 13. és 14. cikk rendelkezéseiben említett tevékenységek során azok a tisztviselők, akik nem a működés helye szerinti tagállamból, hanem másik tagállamból érkeztek, a sérelmükre vagy általuk elkövetett bűncselekmények tekintetében a tevékenység helye szerinti tagállam tisztviselőivel azonos elbánásban részesülnek.

16. cikk

A tisztviselők polgári jogi felelőssége

(1) Amikor valamely tagállam tisztviselői a 12., 13. és 14. cikk rendelkezéseinek megfelelően egy másik tagállam területén tevékenykednek, az általuk eljárásuk során okozott károkért az előbbi tagállam annak a tagállamnak a joga szerint felel, amelynek területén e tevékenységet végzik.

(2) Az a tagállam, amelynek területén az (1) bekezdésben említett kár bekövetkezett, a kárt ugyanolyan feltételek mellett téríti meg, mintha azt a saját tisztviselői okozták volna.

(3) Az a tagállam, amelynek tisztviselői egy másik tagállam területén valakinek kárt okoztak, teljes mértékben megtéríti ez utóbbi tagállamnak az általa a károsultaknak, illetve a károsult személyek jogán jogosult más személyeknek kifizetett kártérítés összegét.

(4) Az (1) bekezdésben szabályozott esetben — harmadik személyekkel szemben fennálló jogai gyakorlásának sérelme nélkül és a (3) bekezdésben foglalt rendelkezés kivételével — minden tagállam lemond az olyan károk megtérítésének igényléséről, amelyet egy másik tagállamtól szenvedett el.

III. CÍM

TÁVKÖZLÉS LEHALLGATÁSA

17. cikk

A távközlés lehallgatásának elrendelésére illetékes hatóságok

A 18., 19. és 20. cikk rendelkezéseinek alkalmazásában az „illetékes hatóság” egy igazságügyi hatóságot vagy — olyan esetekben, amikor az igazságügyi hatóságok hatásköre nem terjed ki az e rendelkezések által érintett területekre — egy ezzel egyenértékű illetékes hatóságot jelent, amelyet a 24. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint jelöltek meg és amely a bűnügyi nyomozás érdekében jár el.

18. cikk

Távközlés lehallgatására irányuló megkeresés

(1) Bűnügyi nyomozás lefolytatásának céljára a megkereső tagállam illetékes hatósága nemzeti jogszabályaival összhangban a megkeresett tagállam illetékes hatóságához a következők érdekében intézhet megkeresést:

- a) távközlés lehallgatása és annak azonnali továbbítása a megkereső tagállamnak;
vagy

b) távközlés lehallgatása, rögzítése és annak későbbi időpontban történő továbbítása a megkereső tagállamnak.

(2) Az (1) bekezdés szerinti megkeresést a lehallgatás célszemélye által használt távközlési eszközök tekintetében akkor lehet előterjeszteni, ha a célszemély:

a) a megkereső tagállamban tartózkodik és a megkereső tagállamnak a megkeresett tagállam technikai segítségére van szüksége a célszemély közléseinek lehallgatásához;

b) a megkeresett tagállamban tartózkodik és közlései abban a tagállamban hallgathatók le;

c) egy harmadik államban tartózkodik, amelyet a 20. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint értesítettek, és a megkereső tagállamnak a megkeresett tagállam technikai segítségére van szüksége a célszemély közléseinek lehallgatásához.

(3) Az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 14. cikkétől és a Benelux Szerződés 17. cikkétől eltérve az e cikk szerinti megkereséseknek a következőket kell tartalmazniuk:

a) a megkeresést előterjesztő hatóság megnevezése;

b) arra vonatkozó igazolás, hogy a lehallgatást elrendelő, illetve engedélyező határozatot a bűnügyi nyomozással összefüggésben jogszerűen hozták;

c) információk a célszemély azonosításához;

d) a nyomozás tárgyát képező büntetendő cselekmény megjelölése;

e) a lehallgatás kívánt időtartama;

f) lehetőség szerint elegendő műszaki adat, különösen a vonatkozó hálózati kapcsolási szám annak érdekében, hogy a megkeresést teljesíteni lehessen.

(4) A (2) bekezdés b) pontja szerinti megkeresés esetén a megkeresésnek tartalmaznia kell a tényállás rövid ismertetését is. A megkeresett tagállam bármilyen további információt kérhet annak megítélése céljából, hogy egy hasonló nemzeti eljárásban a kért intézkedést végrehajtaná-e.

(5) A megkeresett tagállam kötelezettséget vállal az (1) bekezdés a) pontja szerinti megkeresés teljesítésére:

a) ha a megkeresést a (2) bekezdés a) és c) pontja értelmében terjesztik elő, miután megkapta a (3) bekezdésben felsorolt információkat. A megkeresett tagállam a lehallgatást minden további alakszerűség mellőzésével elrendelheti;

b) ha a megkeresést a (2) bekezdés b) pontja értelmében terjesztik elő, miután megkapta a (3) és (4) bekezdésben felsorolt információkat, és amennyiben a kért intézkedést hasonló nemzeti eljárásban maga is végrehajtaná. A megkeresett tagállam hozzájárulását kötheti bármiféle olyan feltétel teljesítéséhez, amelyet egy hasonló nemzeti eljárás során teljesíteni kellene.

(6) Amikor azonnali továbbításra nincs lehetőség, a megkeresett tagállam kötelezettséget vállal arra, hogy az (1) bekezdés b) pontja szerinti megkeresést teljesíti, miután a (3) és (4) bekezdésben felsorolt információkat megkapta, és amennyiben a kért intézkedést hasonló nemzeti eljárásban maga is végrehajtaná. A megkeresett tagállam hozzájárulását kötheti bármiféle olyan feltétel teljesítéséhez, amelyet egy hasonló nemzeti eljárás során teljesíteni kellene.

(7) A 27. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerinti értesítéskor bármely tagállam tehet olyan nyilatkozatot, hogy a (6) bekezdés alkalmazását csak abban az esetben ismeri el kötelezőnek, ha nem képes az azonnali továbbítást biztosítani. Ilyen esetekben a többi tagállam alkalmazhatja a viszonyosság elvét.

(8) Az (1) bekezdés b) pontja szerint előterjesztett megkeresés esetén a megkereső tagállam, amikor különleges oka van rá, kérheti a felvétel leírt változatát is. A megkeresett tagállam az ilyen megkeresést saját jogának és eljárásainak megfelelően vizsgálja meg.

(9) Az a tagállam, amelyik a (3) és (4) bekezdés szerinti információkat megkapta, azokat nemzeti jogának megfelelően bizalmasan kezeli.

19. cikk

Távközlés lehallgatása saját területen szolgáltatók igénybevételével

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a területükön található földi állomáson keresztül működtetett olyan távközlési szolgáltató rendszerek, amelyek a másik tagállamban tartózkodó célszemély által igénybe vett távközlési szolgáltatások jogszerű lehallgatásához a másik tagállam területén közvetlenül nem hozzáférhetők, a saját területükön tevékenykedő erre kijelölt szolgáltató igénybevételével közvetlenül hozzáférhetővé váljanak az említett tagállam által történő jogszerű lehallgatás céljából.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetben egy tagállam illetékes hatóságai, amennyiben a célszemély a tagállamban tartózkodik, jogosultak az alkalmazandó nemzeti joguk szerinti bünyügyi nyomozás érdekében valamely, erre a célra kijelölt szolgáltató közreműködésével saját területükön lehallgatást végeztetni annak a tagállamnak a bevonása nélkül, amelynek a területén a földi állomás található.

(3) A (2) bekezdés rendelkezéseit abban az esetben is alkalmazni kell, amikor a lehallgatást a 18. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti megkeresés alapján végzik.

(4) E cikk nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy a 18. cikk szerint távközlés jogszerű lehallgatása végett megkeresést terjesszenek elő egy olyan tagállamnál, amelynek a területén a földi állomás található, különösen abban az esetben, ha a megkereső tagállam területén nincs közvetítő szolgáltató.

20. cikk

Távközlés lehallgatása másik tagállam technikai segítsége nélkül

(1) A nemzetközi jog általános alapelveinek, valamint a 18. cikk (2) bekezdése c) pontjában előírt rendelkezéseknek a sérelme nélkül az e cikkben előírt kötelezettségeket azon lehallgatást elrendelő vagy engedélyező határozatra is alkalmazni kell, amelyet valamely tagállam olyan bűnügyi nyomozás során hozott, amelyet egy meghatározott bűncselekmény — ideértve a bűncselekmény kísérletét is, amennyiben a nemzeti jog ezt büntetni rendeli — miatt folytatnak annak érdekében, hogy az elkövetőket azonosítsák és elfogják, ellenük vádat emeljenek, büntetőeljárást indítsanak ellenük, illetve elítéljék őket.

(2) Amennyiben bűnügyi nyomozás céljaira egy tagállam (a „lehallgató tagállam”) illetékes hatóságai távközlés lehallgatását engedélyezték, és a lehallgatást elrendelő határozatban feltüntetett célszemély távközlési címét egy másik tagállamban (az „értesített tagállam”) használják, amelytől a lehallgatás végzéséhez nem szükséges technikai segítség, a lehallgató tagállam tájékoztatja az értesített tagállamot a lehallgatásról:

- a) a lehallgatás megkezdését megelőzően olyan esetekben, amikor a lehallgatás elrendelésekor tudomása van arról, hogy a célszemély az értesített tagállam területén tartózkodik;
- b) egyéb esetekben pedig közvetlenül azt követően, hogy tudomására jutott, hogy a célszemély az értesített tagállam területén tartózkodik.

(3) A lehallgató tagállam által közölt információnak a következőket kell tartalmaznia:

- a) a lehallgatást elrendelő hatóság megnevezése;
- b) arra vonatkozó igazolás, hogy a lehallgatást elrendelő határozatot bűnügyi nyomozással összefüggésben jogszerűen hozták;
- c) információk a lehallgatandó célszemély azonosításához;
- d) a nyomozás alapjául szolgáló büntetendő cselekmény megjelölése; és
- e) a lehallgatás előrelátható időtartama.

(4) Amikor egy tagállamot a (2) és (3) bekezdés szerint értesítenek, a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) A (3) bekezdés szerinti információk kézhezvételét követően az értesített tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul, de legkésőbb 96 órán belül válaszolnak a lehallgató tagállamnak annak érdekében:

(i) hogy engedélyezzék a lehallgatás végrehajtását vagy folytatását. Az értesített tagállam hozzájárulását kötheti bármiféle olyan feltétel teljesítéséhez, amelyet egy hasonló nemzeti eljárás során teljesíteni kellene;

(ii) hogy követeljék a lehallgatás mellőzését vagy abbahagyását, ha a lehallgatás az értesített tagállam nemzeti joga szerint, illetve az Európai Kölcsonös Jogsegélyegyezmény 2. cikkében említett okok miatt nem engedélyezett. Amikor a megkeresett tagállam ilyen követelést támaszt, határozatát írásban köteles megindokolni;

(iii) hogy a (ii) alpont szerinti esetekben kérje azokat a lehallgatott információkat, amelyeket már összegyűjtöttek, mialatt a célszemély az értesített tagállam területén tartózkodott, ne használják fel, illetve csak az értesített tagállam által meghatározott feltételek teljesítése esetén használják fel. Az értesített tagállam ezen feltételek indokairól tájékoztatja a lehallgató tagállamot;

(iv) hogy kérjék, hogy az eredeti 96 órás határidőt egy rövid — a lehallgató tagállammal történő megállapodásban rögzített — legfeljebb nyolc napos időtartammal hosszabbítsák meg, amely alatt az értesített tagállam a nemzeti jogában előírt eljárásokat lefolytathatja. Az értesített tagállam a lehallgató tagállamot írásban tájékoztatja azokról a feltételekről, amelyek nemzeti joga szerint a határidő igényelt időtartamú meghosszabbítását indokolják.

b) Mindaddig, amíg az értesített tagállam nem hozza meg az a) pont (i) vagy (ii) alpontja szerinti határozatot, a lehallgató tagállam:

(i) folytathatja a lehallgatást; és

(ii) a lehallgatás útján már megszerzett anyagot nem használhatja fel, kivéve:

— ha az érintett tagállamok másképpen állapodtak meg; vagy

— a közbiztonság közvetlen és súlyos veszélyeztetésének megelőzéséhez szükséges sürgős intézkedések végrehajtása céljából. Az értesített tagállamot az ilyen felhasználásról és annak indokairól tájékoztatni kell.

- c) Az értesített tagállam kérheti a tényállás rövid ismertetését és minden olyan további információ közlését, amelyek alapján meg tudja ítélni, hogy a lehallgatást hasonló nemzeti eljárásban engedélyeznék-e. Az ilyen kérelem nem befolyásolja a b) pont alkalmazását, kivéve ha az értesített tagállam és a lehallgató tagállam másképpen állapodott meg.
- d) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a válaszadás a 96 órás határidőn belül megtörténjen. Erre a célra az érintett tagállamok napi 24 órás elérhetőséggel kapcsolattartási pontot jelölnek ki, amelyet a 24. cikk (1) bekezdése e) pontja szerint tett nyilatkozatukban megjelölnek.
- (5) Az értesített tagállam a (3) bekezdés szerint rendelkezésére bocsátott információkat nemzeti jogának megfelelően bizalmasan kezeli.
- (6) Amennyiben a lehallgató tagállam megítélése szerint a (3) bekezdés alapján átadandó információk különösen kényes természetűek, azokat az illetékes hatóság számára egy speciális hatóságon keresztül továbbíthatja, amennyiben ebben az érintett tagállamok kétoldalúan megállapodtak.
- (7) Amikor a 27. cikk (2) bekezdése szerinti értesítéskor vagy bármely későbbi időpontban bármely tagállam tehet olyan nyilatkozatot, hogy az e cikk szerinti lehallgatásról nem szükséges számára információt szolgáltatni.

21. cikk

Távközlési berendezések üzemeltetőinél felmerült költségek átvállalása

A távközlési berendezések üzemeltetőinél vagy a szolgáltatóknál a 18. cikk szerinti megkeresések teljesítése során felmerült költségeket a megkereső tagállam viseli.

22. cikk

Kétoldalú megegyezések

E cím egyik rendelkezése sem akadályozza a tagállamok közötti olyan két- vagy többoldalú megegyezések megkötését, amelyek célja a távközlés jogszerű lehallgatásának jelenlegi vagy jövőbeli technikai lehetőségei kiaknázásának a megkönnyítése.

IV. CÍM

23. cikk

Személyes adatok védelme

(1) Az ezen egyezmény alapján továbbított személyes adatokat az a tagállam, amelynek azokat átadták, az alábbi célokra használhatja fel:

- a) olyan eljárások lefolytatása, amelyekre ez az egyezmény alkalmazandó;
- b) olyan egyéb igazságügyi és közigazgatási eljárások lefolytatása, amelyek az a) pontban említett eljárások lefolytatásához közvetlenül kapcsolódnak;
- c) a közbiztonság közvetlen és súlyos veszélyeztetésének megelőzése;
- d) minden egyéb célra kizárólag az információt továbbító tagállam előzetes hozzájárulásával, kivéve ha az érintett tagállam az érintett személy hozzájárulását megszerezte.

(2) E cikk rendelkezései alkalmazandók azokra a személyes adatokra is, amelyeket nem továbbítottak, hanem ezen egyezmény alkalmazásával más módon szereztek meg.

(3) Bizonyos különleges esetek körülményeire való tekintettel a személyes adatokat továbbító tagállam megkeresheti azt a tagállamot, amelynek a személyes adatokat továbbította, hogy adjon tájékoztatást az adatok felhasználásáról.

(4) Amennyiben a személyes adatok felhasználását a 7. cikk (2) bekezdése, a 18. cikk (5) bekezdésének b) pontja, a 18. cikk (6) bekezdése vagy a 20. cikk (4) bekezdése alapján feltételhez kötötték, e feltételek elsőbbséget élveznek. Ilyen feltételek hiányában e cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) Olyan információk tekintetében, amelyeket a 13. cikk alkalmazása útján szereztek meg, a 13. cikk (10) bekezdésének rendelkezései elsőbbséget élveznek e cikk rendelkezéseivel szemben.

(6) E cikk nem alkalmazható valamely tagállam által ennek az egyezménynek az alkalmazásával megszerzett, és a kérdéses tagállamból származó személyes adatok vonatkozásában.

(7) Luxemburg ennek az egyezménynek az aláírásakor olyan nyilatkozatot tehet, hogy amikor ennek az egyezménynek az alapján másik tagállamnak személyes adatokat továbbít, az alábbi rendelkezéseket kell alkalmazni:

Luxemburg az (1) bekezdés c) pontjának rendelkezéseire is figyelemmel bizonyos különleges esetek körülményeire való tekintettel megkövetelheti, hogy személyes adatokat — amennyiben az érintett tagállam nem szerezte meg az érintett személy hozzájárulását — az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett célokra csak Luxemburg előzetes hozzájárulásával szabad felhasználni olyan eljárások vonatkozásában, amelyek tekintetében Luxemburg a személyes adatok továbbítását vagy felhasználását ezen egyezmény rendelkezései szerint, illetve az 1. cikkben említett nemzetközi szerződések szerint megtagadhatta vagy korlátozhatta volna.

Ha egy különleges esetben Luxemburg megtagadja hozzájárulását egy tagállamnak az (1) bekezdés rendelkezései szerinti megkeresése teljesítéséhez, határozatát írásban köteles megindokolni.

V. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Nyilatkozatok

(1) A 27. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerinti értesítések megküldésekor minden egyes tagállam nyilatkozatban közli azoknak a hatóságoknak a nevét, amelyek az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezményben és a Benelux Szerződésben már megnevezettekén kívül illetékesek ennek az egyezménynek az alkalmazása tekintetében, valamint a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó azon rendelkezések alkalmazása tekintetében, amelyeket az 1. cikk (1) bekezdésében említett nemzetközi szerződések tartalmaznak, ideértve különösen az alábbiakat:

- a) adott esetben a 3. cikk (1) bekezdése értelmében illetékes közigazgatási hatóságokat;
- b) egy vagy több központi hatóságot a 6. cikk alkalmazására, valamint a 6. cikk (8) bekezdésében említett megkeresések ügyében illetékes hatóságokat;
- c) adott esetben a 6. cikk (5) bekezdésének alkalmazására illetékes rendőrségi vagy vámügyi hatóságokat;
- d) adott esetben a 6. cikk (6) bekezdésének alkalmazására illetékes közigazgatási hatóságokat; és
- e) a 18. és 19. cikk, valamint a 20. cikk (1)—(5) bekezdésének alkalmazására illetékes hatóságot vagy hatóságokat.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései szerinti nyilatkozatot ugyanazon eljárás szerint, egészben vagy részben, bármikor módosítani lehet.

25. cikk

Fenntartások

Ehhez az egyezményhez csak olyan fenntartást lehet tenni, amelyről az egyezmény kifejezetten rendelkezik.

Területi hatály

Ezt az egyezményt Gibraltárra akkortól kell alkalmazni, amikortól az Európai Közös Jogsegélyegyezmény területi hatályát Gibraltárra kiterjesztik.

Az Egyesült Királyság írásban értesíti a Tanács elnökét, amikor ezt az egyezményt a Csatorna-szigeteken és Man szigetén alkalmazni kívánja azt követően, hogy az Európai Közös Jogsegélyegyezmény területi hatályát ezekre a területekre is kiterjesztették. E kérelemről a Tanács egyhangúlag határoz.

27. cikk

Hatálybalépés

- (1) Ezt az egyezményt a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelően kell elfogadniuk.
- (2) A tagállamok értesítik az Európai Unió Tanácsának főtitkárát az ezen egyezmény elfogadásához szükséges alkotmányos eljárásaik befejezéséről.
- (3) Ez az egyezmény az érintett nyolc tagállam vonatkozásában az azt követő 90 nap elteltét követően lép hatályba, hogy az alakításokat nyolcadikként teljesítő azon tagállam is, amely az egyezmény létrehozásáról szóló tanácsi jogi aktus elfogadásának időpontjában az Európai Unió tagállama, megküldi a (2) bekezdésben említett értesítést.
- (4) Minden olyan értesítésnek, amelyet egy tagállam a (2) bekezdés szerint tesz azt követően, hogy a nyolcadik értesítés már beérkezett, az a következménye, hogy ez az egyezmény az utóbbi értesítés beérkezésétől számított 90 nap elteltével hatályba lép a tagállam és azon tagállamok között, amelyek között ez az egyezmény már hatályba lépett.
- (5) Mielőtt ez az egyezmény a (3) bekezdés szerint hatályba lép, minden tagállam a (2) bekezdésben említett értesítés megküldésekor vagy azt követően bármikor nyilatkozatot tehet arra vonatkozóan, hogy az egyezményt alkalmazni fogja minden, ugyanilyen nyilatkozatot tett tagállammal létesített kapcsolataiban. Az ilyen nyilatkozatok a letétbe helyezésüktől számított 90 nap elteltével lépnek hatályba.
- (6) Ez az egyezmény a hatálybalépésének napja után előterjesztett kölcsönös jogsegély iránti megkeresésekre, illetve az (5) bekezdés értelmében érintett tagállamok között alkalmazandó.

28. cikk

Új tagállamok csatlakozása

- (1) Ezen egyezmény csatlakozásra nyitva áll minden olyan állam számára, amely az Európai Unió tagjává válik.
- (2) Ennek az egyezménynek az Európai Unió Tanácsa által a csatlakozó állam nyelvén elkészített szövege hiteles.
- (3) A csatlakozási okiratokat a letéteményesnél kell letétbe helyezni.
- (4) Ez az egyezmény minden csatlakozó állam tekintetében a csatlakozási okirat letétbe helyezésétől számított 90 nap elteltével lép hatályba, illetve az egyezmény hatálybalépésének napján, amennyiben az említett 90 napos időtartam elteltével még nem lépett hatályba.
- (5) Ha ez az egyezmény a csatlakozási okirat letétbe helyezésének időpontjában még nem lépett hatályba, a csatlakozó tagállamok tekintetében a 27. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni.

29. cikk

Hatálybalépés Izland és Norvégia tekintetében

- (1) Az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, ez utóbbi két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás (a „társulási megállapodás”) 8. cikkének sérelme nélkül, a 2. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezések Izland és Norvégia tekintetében azokkal a tagállamokkal fenntartott kapcsolataikban, amelyek között a 27. cikk (3) vagy (4) bekezdésének a rendelkezései szerint ez az egyezmény már hatályba lépett, attól a naptól számított 90 nap eltelte után lépnek hatályba, amely napon a Tanács és a Bizottság a társulási megállapodás 8. cikkének (2) bekezdése szerinti információkat megkapta ezen országok alkotmányos eljárásai lefolytatásának befejezéséről.
- (2) Azt követően, hogy a 2. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezések Izland és Norvégia tekintetében hatályba léptek, az egyezmény minden más tagállam tekintetében történő hatálybalépése azzal a hatással jár, hogy ezeket a rendelkezéseket az ezen tagállam és Izland, illetve Norvégia közötti kölcsönös kapcsolatokban is alkalmazni kell.
- (3) A 2. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezések semmilyen körülmények között sem válhatnak kötelező erejűvé Izland és Norvégia számára a társulási megállapodás 15. cikke (4) bekezdése szerint rögzítendő időpontot megelőzően.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdés sérelme nélkül a 2. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezések Izland és Norvégia tekintetében legkésőbb azon a napon hatályba lépnek, amikor ez az egyezmény annak a tagállamnak a tekintetében hatályba lép, amely az egyezmény létrehozásáról szóló tanácsi jogi aktus elfogadásának időpontjában az Európai Unió tizenötödik tagállama.

30. cikk

Az egyezmény letéteményese

- (1) Ezen egyezmény letéteményese az Európai Unió Tanácsának főtitkára.
- (2) A letéteményes az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kihirdeti az egyezmény elfogadásával, az egyezményhez való csatlakozásokkal, nyilatkozatokkal és fenntartásokkal, valamint minden egyéb, az egyezményre vonatkozó értesítéssel kapcsolatos információkat.

Kelt Brüsszelben a kétezredik év május havának huszonkilencedik napján, készült egyetlen példányban angol, dán, finn, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelveken, amelyek mindegyike egyenértékű hiteles okmányoknak tekintendő, az eredeti okmányok az Európai Unió Tanácsának főtitkára irattárában lettek letétbe helyezve. A főtitkár minden egyes tagállam számára küld egy hitelesített másolatot.

A Belga Királyság Kormánya részéről

A Dán Királyság Kormánya részéről

A Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya részéről

A Görög Köztársaság Kormánya részéről

A Spanyol Királyság Kormánya részéről

A Francia Köztársaság Kormánya részéről

Az Ír Köztársaság Kormánya részéről

Az Olasz Köztársaság Kormánya részéről

A Luxemburgi Nagyhercegség kormánya részéről

A Holland Királyság Kormánya részéről

Az Osztrák Köztársaság Kormánya részéről

A Portugál Köztársaság Kormánya részéről

A Finn Köztársaság Kormánya részéről

A Svéd Királyság Kormánya részéről

Nagy-Britannia és Észak Írország Egyesült Királyságának Kormánya részéről

A Tanács nyilatkozata a 10. cikk (9) bekezdéséről

Amikor a 10. cikk (9) bekezdésében említett jogi okmány elfogadását mérlegeli, a Tanács figyelembe veszi az Emberi jogok európai egyezménye értelmében a tagállamokra háruló kötelezettségeket.

Az Egyesült Királyság nyilatkozata a 20. cikkről

Ez a nyilatkozat az egyezmény elfogadott, szerves részét képezi.

Az Egyesült Királyságban a 20. cikket azokra a lehallgatást engedélyező határozatokra kell alkalmazni, amelyeket a miniszter ad a rendőrségi szolgálatoknak vagy a Vám- és Adóhatóságnak (HM Customs and Excise) azokban az esetekben, amikor az engedélyt — a lehallgatásra vonatkozó nemzeti jognak megfelelően — súlyos bűncselekmény nyomozása céljából adták meg. Alkalmazni kell továbbá azokra az engedélyekre is, amelyeket a biztonsági szolgálatnak (Security Service) adnak, ha az — a nemzeti rendelkezéseknek megfelelően — olyan nyomozás segítése érdekében lép fel, amely magán viseli a 20. cikk (1) bekezdésében leírt jellemzőket.

JEGYZŐKÖNYV

a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről

E jegyzőkönyv **MAGAS SZERZŐDŐ FELEI**, az Európai Unió tagállamai,

HIVATKOZÁSSAL a Tanácsnak az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményhez mellékelt jegyzőkönyv létrehozásáról szóló, 2001. október 16-i jogi aktusára,

FIGYELEMMEL az Európai Tanács 1999. október 15-i és 16-i tamperei ülésén elfogadott következtetésekre, valamint arra, hogy azokat haladéktalanul végre kell hajtani a szabadság, a biztonság és az igazságosság térségének létrehozása érdekében,

SZEM ELŐTT TARTVA a szakértőknek a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségvállalások nemzeti szintű alkalmazásának és végrehajtásának értékelésére szolgáló eljárás létrehozásáról szóló, 1997. december 5-i 97/827/IB tanácsi együttes fellépés² alapuló kölcsönös értékelő jelentések ismertetésekor tett ajánlásait,

MEGGYŐZŐDVE arról, hogy a kölcsönös bűnügyi jogsegély terén további intézkedésekre van szükség a bűnözés elleni küzdelem céljából, beleértve különösen a szervezett bűnözést, a pénzmosást és a pénzügyi bűncselekményeket,

MEGÁLLAPODTAK A KÖVETKEZŐ RENDELKEZÉSEKBEN, amelyek mellékletként szerves részét képezik az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 2000. május 29-i egyezménynek³ (a továbbiakban: 2000. évi Kölcsönös Jogsegélyegyezmény):

1. cikk

Bankszámlákra vonatkozó információkérés

(1) Minden tagállam az e cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően egy másik tagállam kérelmére megteszi a szükséges intézkedéseket annak megállapítására, hogy egy természetes vagy jogi személy, aki ellen nyomozás indult, birtokol vagy ellenőriz-e bármilyen jellegű számlát vagy számlákat a tagállam területén található bármely bankban, és amennyiben igen, megadja az azonosított számla összes adatát. Az információ — kérésre és amennyiben ésszerű időkereteken belül megadható — kiterjed azokra a számlákra is, amelyek felett az a személy, aki ellen az eljárás indult, rendelkezési joggal bír.

² HL L 344., 1997.12.15., 7. o.

³ HL C 197., 2000.7.12., 3. o.

- (2) Az e cikkben meghatározott kötelezettség csak abban az esetben érvényes, ha a számlavezető bank rendelkezik az információval.
- (3) Az e cikkben meghatározott kötelezettség csak akkor érvényes, ha a nyomozás a következőkre irányul:
- a megkereső államban legkevesebb négy, a megkeresett államban legkevesebb két év szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel sújtandó bűncselekményre, vagy
 - az 1995. évi, az Európai Rendőrségi Hivatal létrehozásáról szóló egyezmény (Europol Egyezmény) 2. cikkében, illetve e módosított egyezmény mellékletében említett bűncselekményre, vagy
 - amennyiben az Europol Egyezmény nem rendelkezik róla, az 1995. évi, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményben, vagy annak az 1996. évi jegyzőkönyvében vagy az 1997. évi második jegyzőkönyvében említett bűncselekményre.
- (4) A megkereső hatóság a kérelemben:
- közli, miért ítéli meg úgy, hogy a kért információ a bűncselekmény felderítése céljából jelentős,
 - közli, milyen okból vélelmezi, hogy a megkeresett tagállam területén lévő bankok vezetik a számlát, és lehetőség szerint megjelöli, hogy mely bankok lehetnek érintettek,
 - megad minden olyan rendelkezésre álló információt, amely megkönnyítheti a megkeresés teljesítését.
- (5) A tagállamok e cikk alapján ugyanolyan feltételekhez köthetik a megkeresés teljesítését, mint amelyeket az átvizsgálás és a lefoglalás céljából benyújtott megkeresések esetében alkalmaznak.
- (6) A Tanács az Európai Uniót létrehozó szerződés 34. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében dönthet úgy, hogy kiterjeszti a (3) bekezdés hatályát.

2. cikk

Banki műveletekre vonatkozó információkérés

- (1) A megkereső állam kérésére a megkeresett állam részletes adatokkal szolgál a megnevezett bankszámlákról és a kérelemben meghatározott bankszámláról vagy bankszámlákról egy megadott időszakban lebonyolított banki műveletekről, ideértve minden terhelendő és jóváírandó bankszámla részletes adatait.
- (2) Az e cikkben meghatározott kötelezettség csak abban az esetben érvényes, ha a számlavezető bank rendelkezik az információval.
- (3) A megkereső tagállam a megkeresésben jelzi, miért tekinti a kért információt a bűncselekmény felderítéséhez lényegesnek.
- (4) A tagállamok e cikk alapján ugyanolyan feltételekhez köthetik a megkeresés teljesítését, mint amelyeket az átvizsgálás és a lefoglalás céljából benyújtott megkeresések esetében alkalmaznak.

3. cikk

Banki műveletek ellenőrzése iránti megkeresés

- (1) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy egy másik tagállam kérelmére egy meghatározott időszakra nézve képes legyen ellenőrizni mindazokat a banki műveleteket, amelyeket a kérelemben megjelölt bankszámláról vagy bankszámlákról folytatnak és közli annak eredményét a megkereső tagállammal.
- (2) A megkereső tagállam a kérelemben jelzi, miért tekinti a kért információt a bűncselekmény felderítéséhez lényegesnek.
- (3) Az ellenőrzésről minden egyes esetben a megkeresett tagállam illetékes hatóságai hoznak döntést, kellő figyelemmel az adott tagállam nemzeti jogára.
- (4) Az ellenőrzés gyakorlati részleteiről a megkereső és a megkeresett tagállam illetékes hatóságai állapodnak meg.

4. cikk

Titoktartás

Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a bankok ne hozzák az érintett banki ügyfél vagy egyéb harmadik személyek tudomására, hogy az 1., a 2. vagy a 3. cikkel összhangban információkat szolgáltatottak róluk a megkereső állam részére, vagy nyomozás van folyamatban.

5. cikk

Tájékoztatási kötelezettség

Amennyiben a kölcsönös jogsegély iránti kérelem teljesítése során a megkeresett tagállam illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy indokolt lenne kezdetben előre nem látott, illetve a kérelem benyújtásakor még meg nem határozható nyomozást kezdeményezni, ennek megfelelően haladéktalanul tájékoztatja a kérelmező hatóságot, hogy az további intézkedéseket tehessen.

6. cikk

Kölcsönös jogsegély iránti kiegészítő megkeresések

- (1) Abban az esetben, ha a megkereső tagállam illetékes hatósága kölcsönös jogsegély iránti olyan megkeresést nyújt be, amely egy korábbi megkereséshez kapcsolódik, akkor nem köteles újra továbbítani az eredeti megkeresésben már megadott információkat. A kiegészítő megkeresés tartalmazza az első megkeresés azonosításához szükséges információkat.
- (2) Abban az esetben, ha a hatályos rendelkezésekkel összhangban a kölcsönös jogsegély iránti megkeresést benyújtó illetékes hatóság a megkeresett tagállam területén részt vesz a megkeresés teljesítésében, akkor — a 2000. évi Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 6. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül — mindaddig közvetlenül a megkeresett tagállam illetékes hatóságához nyújthat be kiegészítő megkeresést, amíg az ország területén tartózkodik.

Banktitok

A tagállamok nem hivatkozhatnak banktitokra egy másik tagállam által benyújtott, kölcsönös jogsegély iránti megkeresés elutasításakor.

Pénzügyi bűncselekmények

(1) A kölcsönös jogsegélyt nem lehet kizárólag azzal az indokkal megtagadni, hogy a megkeresésben említett bűncselekményt a megkeresett tagállamban pénzügyi bűncselekménynek tekintik.

(2) Ha egy tagállam az átvizsgálási és lefoglalási megkeresés végrehajtását függővé tette attól, hogy a kérelem benyújtásának alapjául szolgáló bűncselekmény büntetendő-e saját törvényei szerint, ez a feltétel az (1) bekezdésben említett bűncselekmények tekintetében teljesül, amennyiben a bűncselekmény jellege megfelel a megkeresett állam nemzeti jogrendje szerinti bűncselekménynek.

A megkeresést nem lehet elutasítani azzal az indokkal, hogy a megkeresett tagállam jogrendje nem alkalmaz ugyanolyan típusú adót vagy illetéket, illetőleg nem tartalmaz ugyanolyan adó-, illeték-, vám- vagy devizajogszabályt, mint a megkereső tagállam jogrendje.

(3) A Schengeni Végrehajtási Egyezmény 50. cikke hatályát veszti.

Politikai bűncselekmények

(1) A tagállamok közötti kölcsönös jogsegély alkalmazásában a megkeresett tagállam nem tekinthet egy bűncselekményt sem politikai bűncselekménynek, sem politikai bűncselekménnyel összefüggő bűncselekménynek, sem pedig politikai indíttatású bűncselekménynek.

(2) A 13. cikk (2) bekezdésében említett értesítéskor minden egyes tagállam kinyilváníthatja, hogy az (1) bekezdést csak a következő esetekben fogja alkalmazni:

- a) a terrorizmus visszaszorításáról szóló, 1977. január 27-i európai egyezmény 1. és 2. cikkében említett bűncselekmények esetében; és
- b) bűnszövetségben vagy bűnszervezetben való részvétellel elkövetett bűncselekmény azon eseteiben, amelyek megfelelnek az Európai Unió tagállamai közötti 1996. szeptember 27-i kiadatási egyezmény 3. cikkének (4) bekezdésében említett cselekménynek, illetve a terrorizmus visszaszorításáról szóló európai egyezmény 1. és 2. cikkében említett bűncselekménynek vagy bűncselekményeknek.

(3) A terrorizmus visszaszorításáról szóló európai egyezmény 13. cikke szerinti fenntartásokat nem alkalmazzák a tagállamok közötti kölcsönös jogsegélyre.

Az elutasítások továbbítása a Tanácshoz és az Eurojust bevonása

- (1) Amennyiben a megkeresés elutasításának alapja
- az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 2. cikkének b) pontja vagy a Benelux Szerződés 22. cikke (2) bekezdésének b) pontja, vagy
 - a Schengeni Végrehajtási Egyezmény 51. cikke vagy az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 5. cikke, vagy
 - e jegyzőkönyv 1. cikkének (5) bekezdése vagy 2. cikkének (4) bekezdése,
- és a megkereső tagállam fenntartja kérelmét, és nem találnak megoldást, akkor a megkeresés visszautasításáról szóló indokolt döntését a megkeresett tagállam tájékoztatásul továbbítja a Tanácshoz a tagállamok közötti igazságügyi együttműködés lehetséges értékelése céljából.
- (2) A megkereső tagállam illetékes hatóságai bármilyen, az (1) bekezdésben említett rendelkezésekkel kapcsolatos megkeresés végrehajtásakor felmerült problémát jelenthetnek az Eurojustnak annak megalapítása után, hogy az lehetséges gyakorlati megoldást ajánljon, összhangban az Eurojustot létrehozó okiratban meghatározott rendelkezésekkel.

11. cikk

Fenntartások

E jegyzőkönyv tekintetében a 9. cikk (2) bekezdésében előírtakon kívül nem lehet fenntartásokat tenni.

12. cikk

Területi hatály

Ez a jegyzőkönyv Gibraltár vonatkozásában való alkalmazását tekintve a 2000. évi Kölcsönös Jogsegélyegyezmény gibraltári hatálybalépését követően lép hatályba, az egyezmény 26. cikkével összhangban.

13. cikk

Hatálybalépés

- (1) Ezt a jegyzőkönyvet a tagállamok saját alkotmányos követelményeikkel összhangban fogadják el.
- (2) A tagállamok értesítik az Európai Unió Tanácsának főtitkárát az e jegyzőkönyv elfogadásához szükséges alkotmányos folyamatok befejezéséről.
- (3) Ez a jegyzőkönyv az érintett nyolc tagállamban 90 nappal azt követően lép hatályba, hogy az állam is megteszi a (2) bekezdésben említett értesítést, amely az e jegyzőkönyvet létrehozó jogi aktusnak a Tanács általi elfogadásakor az Európai Unió tagállama, és ezt az alaki követelményt nyolcadikként teljesíti. Mindazonáltal, ha a 2000. évi Kölcsönös Jogsegélyegyezmény még nem lépett hatályba addig a napig, akkor

ez a jegyzőkönyv azon a napon lép hatályba, amikor az előbb említett egyezmény is hatályba lép.

(4) Bármely értesítés, amelyet egy tagállam tesz ennek a jegyzőkönyvnek a (3) bekezdés szerinti hatálybalépését követően, azt a jogkövetkezményt vonja maga után, hogy ez a jegyzőkönyv 90 nappal ezen értesítést követően hatályba lép az adott tagállam és azon tagállamok között, ahol ez a jegyzőkönyv már hatályos.

(5) Ennek a jegyzőkönyvnek a (3) bekezdés szerinti hatálybalépése előtt bármely tagállam tehet olyan nyilatkozatot a (2) bekezdésben említett értesítéskor, illetve bármely későbbi időpontban, hogy alkalmazni fogja ezt a jegyzőkönyvet minden olyan tagországgal való kapcsolataiban, amelyek ugyanilyen nyilatkozatot tettek. Az ilyen nyilatkozat 90 nappal letétbe helyezését követően lép hatályba.

(6) A (3)–(5) bekezdés ellenére ez a jegyzőkönyv nem lép hatályba vagy nem alkalmazandó bármely két tagállam között a tagállamok közötti, 2000. évi Kölcsönös Jogsegélyegyezmény hatálybalépése vagy alkalmazásának kezdete előtt.

(7) Ezt a jegyzőkönyvet azokra a kölcsönös jogsegélyekre kell alkalmazni, amelyeket a jegyzőkönyvnek az érintett tagállamok közötti hatálybalépésének vagy az (5) bekezdés szerinti alkalmazásának napját követően kezdeményeztek.

14. cikk

Csatlakozó államok

(1) E jegyzőkönyvhöz csatlakozhat minden állam, amely az Európai Unió tagállama lesz, és amely csatlakozik a 2000. évi Kölcsönös Jogsegélyegyezményhez.

(2) Ennek a jegyzőkönyvnek az Európai Unió Tanácsa által a csatlakozó állam nyelvén készített szövege hiteles.

(3) A csatlakozási okiratot a letéteményesnél helyezik letétbe.

(4) E jegyzőkönyv az ahhoz csatlakozó állam tekintetében 90 nappal a csatlakozási okirat letétbe helyezésének napját követően vagy — amennyiben a jegyzőkönyv az említett 90 napos időtartam lejártakor még nem lépett hatályba — a jegyzőkönyv hatálybalépésének időpontjában lép hatályba.

(5) Abban az esetben, ha a jegyzőkönyv a csatlakozási okmány letétbe helyezésének időpontjában még nem lépett hatályba, a csatlakozó tagállamokra a 13. cikk (5) bekezdését alkalmazzák.

(6) A (4) és (5) bekezdés ellenére a csatlakozó állam tekintetében ez a jegyzőkönyv nem lép hatályba vagy nem alkalmazzák a 2000. évi Kölcsönös Jogsegélyegyezménynek az adott állam tekintetében történő hatálybalépése vagy alkalmazásának kezdete előtt.

15. cikk

Izland és Norvégia helyzete

A 8. cikk az Európai Unió Tanácsa által az Izlandi Köztársasággal és a Norvég Királysággal megkötött, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtásához,

alkalmazásához és továbbfejlesztéséhez való csatlakozásáról szóló szerződés⁴ (a továbbiakban: „Társulási Megállapodás”) A. mellékletében említett rendelkezéseket módosító vagy azokon alapuló intézkedéseket alkot.

16. cikk

Hatálybalépés Izland és Norvégia tekintetében

(1) A Társulási Megállapodás 8. cikkének sérelme nélkül, a 15. cikkben említett rendelkezés Izland és Norvégia tekintetében minden olyan tagállammal fennálló kölcsönös viszonyukban, amelyekre nézve ez a jegyzőkönyv a 13. cikk (3) vagy (4) bekezdése szerint már hatályba lépett, 90 nappal az után lép hatályba, hogy a Tanács és a Bizottság megkapta a Társulási Egyezmény 8. cikke (2) bekezdése szerinti, alkotmányos kötelezettségeik teljesítéséről szóló tájékoztatást.

(2) Ennek a jegyzőkönyvnek bármely tagállam tekintetében való hatálybalépése a 15. cikkben említett rendelkezés Izland és Norvégia tekintetében való hatálybalépésének dátumát követően azt vonja maga után, hogy ezt a rendelkezést alkalmazni kell az adott tagállam és Izland, valamint Norvégia közötti kölcsönös kapcsolatokban.

(3) A 15. cikkben említett rendelkezés semmiképpen sem kötelező érvényű Izlandra és Norvégiára vonatkozólag a 2000. évi Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 2. cikkének (1) bekezdésében említett rendelkezéseknek a fent említett két állam tekintetében való hatálybalépését megelőzően.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül a 15. cikkben említett rendelkezés Izland és Norvégia tekintetében legkésőbb ennek a jegyzőkönyvnek a tizenötödik olyan államban történő hatálybalépése napján lép hatályba, amely az e jegyzőkönyvet létrehozó tanácsi jogi aktus elfogadásakor az Európai Unió tagja.

17. cikk

A letéteményes

E jegyzőkönyv letéteményese az Európai Unió Tanácsának főtitkára.

A letéteményes az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kihirdeti a jogszabályok elfogadása és a csatlakozások menetével kapcsolatos információkat, valamint az ezzel a jegyzőkönyvvel kapcsolatos nyilatkozatokat és minden más értesítést.

FENTIEK HITELÉÜL az alulírott teljhatalmú meghatalmazottak ezt az egyezményt alább kézjegyükkel látták el.

Kelt Luxembourgban, 2001. október 16-án, egy-egy eredeti példányban angol, dán, finn, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven, a szövegek mindegyike egyformán hiteles. Az eredeti példányt az Európai Unió Tanácsa Főtitkárságának levéltárában helyezik letétbe, amely minden egyes tagállamnak eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

⁴ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland